

Sygnatura akt I C 101/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2023 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Olszewska-Kowalska

Protokolant: sek.sąd. Magdalena Trąbicka-Patron

po rozpoznaniu w dniu 08 listopada 2023 roku w Sopocie,

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. kwotę 22.112,26 zł (dwadzieścia dwa tysiące sto dwanaście złotych dwadzieścia sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

a) od kwoty 19.499,34 zł (dziewiętnaście tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści cztery grosze) od dnia 04 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty

b) od kwoty 2.612,92 zł (dwa tysiące sześćset dwanaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) od dnia 29 września 2023 roku do dnia zapłaty

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo

III. uznając, iż powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. wygrała sprawę w 47% (czterdziestu siedmiu procentach) rozdziela stosunkowo pomiędzy stronami koszty procesu, przy czym rozliczenie kosztów procesu, w tym należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych, pozostawia referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 101/22

UZASADNIENIE

Spółka (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L. wniosła do Sądu Rejonowego w Sopocie pozew, w którym domagała się zasądzenia od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w S. na swoją rzecz kwoty 42.015,93 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty, a nadto zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 4 maja 2021 r. miała miejsce kolizja spowodowana przez kierującego pojazdem A. (...) o nr. rej. (...) posiadającego ubezpieczenie u pozwanego ubezpieczyciela, który nie zachowując należytej ostrożności, omijając pojazd ciężarowy marki S. o nr. rej. (...) zderzył się z nim, a następnie wjeżdżając na

plac spowodował również uszkodzenie pojazdu S. nr rej. (...). Zgłoszenie szkody nastąpiło w ww. dniu. Na szkodę dochodzoną pozwem składają się należności netto: 22.900 zł z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu (...), 2.765,93 zł z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu (...), 14.650 zł z faktury VAT nr (...) (wynajem pojazdu zastępczego przez 21 dni przy stawce 590 zł za dobę), 500 zł z faktury VAT FS (...) (transport uszkodzonego pojazdu), 1.200 zł z faktury VAT (...) (wynajem pojazdu zastępczego przez okres 3 dni do czasu zorganizowania pojazdu zastępczego przez podmiot współpracujący z pozwanym). Pozwany, pomimo wezwania, kwoty dochodzonej pozwem nie uregulował.

(pozew – k. 4-8)

Nakazem zapłaty z dnia 16 lutego 2022 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Referendarz sądowy tut. Sądu uwzględnił żądanie pozwu w całości. (nakaz zapłaty z dnia 16.02.2022 r. w sprawie I Nc 960/21 - k. 65)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) S. A. z siedzibą w S. wniosło sprzeciw, żądając oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował powództwo co do zasady, w tym stanowisko powoda, jakoby do zdarzenia doszło w deklarowanych w pozwie okolicznościach. Nadto z ostrożności procesowej wskazał, iż roszczenie o zwrot kosztów naprawy jest nieudowodnione co do wysokości, a ustalone przez pozwanego w toku postępowania odszkodowanie w pełni rekompensuje szkodę. Poza tym dokumenty załączone do pozwu stanowią co najwyżej dokumenty prywatne, nie stanowiąc dowodu na okoliczność wysokości poniesionej szkody.

(sprzeciw pozwanego – k. 69-70v.)

Pismem procesowym z dnia 25 kwietnia 2022 r. strona powodowa podtrzymała wnioski i twierdzenia zawarte w pozwie z wyłączeniem wniosku zawartego w punkcie 11 pozwu, z uwagi na przedłożenie przez pozwanego akt szkodowych, oraz z ograniczeniem punktu 12 pozwu do przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka M. W. (1). Nadto powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego na fakt dokonania wyceny kosztów naprawy uszkodzonych pojazdów, tj. pojazdu marki S. o nr rej. (...) oraz pojazdu marki S. o nr rej. (...), pozwalającej na przywrócenie pojazdów do stanu sprzed szkody, według cen rynkowych. Strona powodowa zakwestionowała również wnioski wypływające z dokumentacji przedłożonej przez pozwanego do sprzeciwu z dnia 4 maja 2022 r., przede wszystkim rekonstrukcję zdarzenia.

(pismo procesowe z dnia 25.04.2022 r. – k. 86-86v.)

W dniu 29 września 2023 r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 5.225,83 zł i wniósł o zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powoda kwoty 47.241,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty

- a) 42.015,93 zł od dnia 4 czerwca 2021 r., tj. od upływu 30 dni od zgłoszenia szkody do dnia zapłaty oraz od kwoty
- b) 5.225,83 zł od dnia 20 września 2023 r., tj. od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od daty uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W pozostałej części powód wniósł jak w pozwie. Powód wskazał, że na dochodzone roszczenie składają się następujące kwoty:

22.900 zł z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu o nr rej (...)

7.991,76 zł z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu nr rej (...)

14.650 zł z faktury VAT nr (...)

500 zł z faktury VAT FS (...)

1200 zł z faktury VAT (...)

(pismo procesowe powoda – k. 263-263v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 maja 2021 r. kierujący samochodem A. o nr rej. (...) przejeżdżając przez L. zatrzymał się, aby wpuścić włączający się do ruchu samochód marki S. o nr rej. (...). Kierujący S. podziękował światłami awaryjnymi. Przejechawszy przez pasy przejścia dla pieszych kierujący S. włączył kierunkowskaz sygnalizując zamiar skrętu w lewo na teren bazy przedsiębiorstwa. W tym momencie kierujący A., pomimo widocznego światła kierunkowskazu pojazdu S., rozpoczął manewr wyprzedzania.

Pojazd A. został przez pojazd S., rozpoczynający (fizycznie) manewr skrętu w lewo, uderzony w bok, po czym siłą rozpędu wjechał na teren placu (ww. bazy), gdzie stały samochody osobowe oraz pojazd S. o nr rej. (...). Uderzenie we wskazane samochody doprowadziło m.in. do uszkodzenia pojazdu S. nr rej. (...)

(dowód: raport szkody – k. 19, kopia dowodu rejestracyjnego – k. 20-22, oświadczenia w likwidacji szkody komunikacyjnej – k. 23, podstawowe dane o zdarzeniu – k. 36, dokumentacja zdjęciowa – k. 125-128, częściowo zeznania świadka M. W. (1) – k. 113-114; płyta CD – k. 119, zeznania świadka G. Ś. – k. 114-117; płyta CD – k. 119, zeznania świadka W. S. (1) – k. 117; płyta CD – k. 119, zeznania świadka D. D. – k. 117-118; płyta CD – k. 119, częściowo zeznania świadka A. M. W. (2) – k. 181-181v; płyta CD – k. 184)

Pozwany dokonał wyceny szkód w ww. pojazdach S. na kwotę: S. o nr rej. (...) – 12.152,14 zł, a pojazdu S. o nr rej. (...) – na 2.765,93 zł.

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: kalkulacja naprawy pojazdu (...) – k. 24-28v, protokół szkody w pojeździe (...) – k. 29-30, kalkulacja naprawy pojazdu (...) – k. 32-33, protokół szkody w pojeździe (...) – k. 34-35)

Powód zlecił wycenę uszkodzeń pojazdu S. nr rej (...) dwóm podmiotom; (...) wyceniła je na 22.990 zł netto, zaś (...) S. A. na 36 276 zł netto.

(dowód: oferta warsztatowa – k. 37-38, kalkulacja naprawy z 18.05.2021 r. – k. 39-39v)

Powód poniósł koszt wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 1.200 zł netto/ 1.476 zł brutto (3 doby) do czasu zorganizowania pojazdu zastępczego przez podmiot współpracujący z pozwanym, co stwierdzone zostało fakturą VAT FS (...).

Powód poniósł również koszt transportu uszkodzonego pojazdu do salonu dealera marki S. w K. celem oględzin pojazdu w kwocie 500 zł netto (615 zł brutto) zgodnie z fakturą VAT FS (...).

(dowód: faktura VAT FS (...) – k. 40, faktura VAT FS (...) – k. 41)

Powód poniósł nadto koszt wynajmu pojazdu zastępczego już bezpośrednio od podmiotu współpracującego z pozwanym – 13.570 zł netto (16691,10 zł brutto) za 23 doby oraz koszt podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego 1.080 zł netto (1.328,40 brutto) zgodnie z fakturą o numerze (...).

Powód ostatecznie dokonał zapłaty tytułem podatku VAT kwot 3.369,50 zł oraz 7.325 zł.

(dowód: faktura numer (...) – k. 42, faktura VAT korekta nr K66 – k. 43, potwierdzenia płatności – k. 44-49)

Decyzjami z dnia 2 i 3 czerwca 2021 r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania. Pomimo odwołania pozwany podtrzymał swe dotychczasowe stanowisko – decyzjami z dnia 1 i 6 lipca 2021 r.

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: decyzja z 3.06.2021 r. – k. 50-50v, decyzja z 6.07.2021 r. – k. 51-51v, decyzja z 2.06.2021 r. – k. 52, decyzja z 1.07.2021 r. – k. 53, odwołanie z 15.06.2021 r. – k. 54, 56-56v, odwołanie z 24.06.2021 r. – k. 55)

Przedmiotowa kolizja przebiegała w ten sposób, że kierowca samochodu S. wykonywał manewr skrętu w lewo na teren posesji (bazy przedsiębiorstwa), kiedy był wyprzedzany przez kierowcę samochodu A.. I w tych okolicznościach doszło do uderzenia przednim lewym narożnikiem kabiny samochodu S. w lewy bok nadwozia samochodu A.. W następstwie tego zdarzenia kierowca samochodu A. stracił panowanie nad pojazdem, wjechał na teren posesji i uderzył w zaparkowane tam pojazdy.

Przyczyną kolizji samochodów S. i A., a tym samym i całego zdarzenia, było niezachowanie wymaganej przepisami o bezpieczeństwie w ruchu drogowym zasady szczególnej ostrożności, tak przez kierowcę samochodu S. podczas wykonywanego skrętu w lewo, jak i przez kierowcę samochodu A. podczas podejmowania manewru wyprzedzania.

Kierowca pojazdu S., skoro A. ustąpiło mu pierwszeństwa (przy włączaniu się pojazdu S. do ruchu) musiał wiedzieć, że ma za sobą wspomniany samochód osobowy i że na dalszym etapie, kiedy sytuacja drogowa będzie to umożliwiała, tj. z końcem linii ciągłej, kierowca A. może podjąć manewr jego wyprzedzania. Gdyby kierowca S. bacznie obserwował drogę, to powinien był zauważyć wyprzedzające go A., a wobec braku takiego zachowania się, uznać należało, że kierowca S. przyczynił się do zaistnienia kolizji.

(dowód: zasadnicza pisemna opinia biegłego ds. rekonstrukcji i analizy przyczyn wypadków drogowych A. S. – k. 139-146, uzupełniająca ustna opinia biegłego ds. rekonstrukcji i analizy przyczyn wypadków drogowych A. S. – k. 182-182v; płyta CD – k. 184)

Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu S. nr rej. (...) dla przeciętnych stawek za rbg prac blacharsko-mechanicznych oraz lakierniczych 140/140 stosowanych w 2021 r. wynosi 19 882,76 zł (24 455,79 zł brutto).

Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu S. o nr rejestracyjnym (...) dla przeciętnych stawek za rbg prac blacharsko-mechanicznych oraz lakierniczych 140/140 stosowanych w 2021 r. wynosi 7 991,76 zł (9 829,86 zł brutto).

W zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego, stawka dobową uwzględnioną w ww. fakturach nie jest stawką zawyżoną; występowały one w przedziale od 250 do 1.500 zł netto.

(dowód: opinia pisemna biegłego ds. wyceny kosztów naprawy pojazdów L. A. wraz z załącznikami – k. 206-230)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie, Sąd uznał za wiarygodne dokumenty złożone przez strony postępowania, w tym znajdujące się w aktach szkody. Sąd zważył, że brak było podstaw do ich kwestionowania, dokonując ustaleń faktycznych Sąd uwzględnił dokumenty w postaci: ww. faktur VAT, decyzji wydanych w toku ubezpieczeniowego postępowania likwidacyjnego. Sąd zważył, iż są to dokumenty prywatne, stanowiące dowód tego, iż osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenia tej treści. Faktury VAT za wynajem pojazdu zastępczego oraz transport Sąd uznał za dowód tego, iż takie faktury zostały wystawione, a także za dowód wynajmu pojazdu zastępczego.

Zeznania świadków M. W. (1), G. Ś., W. S. (2), D. D. i A. W. Sąd ocenił zasadniczo jako wiarygodne. Jednakże co do faktu sygnalizowania skrętu w lewo przez kierowcę pojazdu S. przed rozpoczęciem przez kierującego A. manewru wyprzedzania – zeznania M. W. (1) oraz A. M. W. (2) nie były w zakresie wiarygodne, ponieważ pozostawały w sprzeczności z dokumentacją zdjęciową, wnioskami opinii biegłego ds. rekonstrukcji i analizy przyczyn wypadków drogowych A. S. oraz zeznań świadków G. Ś. oraz W. S. (1), z których jednoznacznie wynika, że kierowca S. sygnalizował lewym kierunkowskazem manewr skrętu w lewo.

Sąd uznał za wiarygodne opinie (zasadniczą i uzupełniającą) biegłego sądowego ds. rekonstrukcji i analizy przyczyn wypadków drogowych A. S.. Opinie zostały sporządzone przez osobę dysponującą wiedzą specjalną, były wewnętrznie spójne. Brak było podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Opinie w pełni odnosiły się do tezy dowodowej. Biegły dokonał szczegółowej analizy przedłożonych mu akt oraz zawartych w nich dowodów. Szczegółowo przedstawił tok swojej analizy, podstawy wywiedzionych konkluzji, w sposób przekonujący odniósł się do zarzutów do opinii. Wnioski opinii zostały sformułowane w sposób klarowny, jednoznaczny i stanowczy. Sąd uznał twierdzenie biegłego A. S., że oszacowanie odległości od miejsca wypadku do przejścia dla pieszych przez świadka zdarzenia należy uznać za prawdopodobne na podstawie analizy zdjęć, stąd należało odstąpić od oględzin w tym względzie, szczególnie że ustalenie tej odległości dla istoty sprawy nie ma szczególnego znaczenia. Jednocześnie Sąd podzieliła opinię, że kierowca samochodu A. nie mógł rozwinąć dużej prędkości z tego powodu, że chwilę wcześniej umożliwił kierowcy TIR-a włączenie się do ruchu. Zatem kierowca A. musiał zwolnić i jechać z prędkością nie większą niż samochód przed nim zanim rozpoczął manewr wyprzedzania. Słuszne i logiczne jest wyjaśnienie biegłego, że kierowca A. winien był upewnić się, że jego zamiar został dobrze zrozumiany przez kierowcę TIR-a, natomiast kierowca TIR-a był zobligowany zachować szczególną ostrożność, tj. upewnić się czy nie jest wyprzedzany zanim włączył lewy kierunkowskaz i drugi raz tuż przed fizycznym rozpoczęciem skrętu.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą żądania pozwu był art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Przepisy regulujące umowę ubezpieczenia nie zawierają szczególnych unormowań dotyczących istoty i sposobu ustalania szkody. Z tego względu zastosowanie znajdują tu przepisy ogólne, w szczególności zaś art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którym zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku, nie dopuszczając jednak do nieuzasadnionego wzbogacenia się poszkodowanego. Obejmuje ono zatem zarówno straty jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

Opinia biegłego sądowego wskazuje stanowczo, iż obaj kierowcy nie dochowali należytej staranności, a ich odpowiedzialność za kolizję rozkłada się po połowie. Kwestię przyczynienia się do powstania szkody reguluje przepis art. 362 k.c., zgodnie z którym jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Sporną kwestią była wysokość kosztów naprawy uszkodzonych pojazdów. Sąd ocenił jako miarodajną opinię biegłego ds. wyceny kosztów naprawy pojazdów L. A. i zgodnie z opinią biegłego uznał, że celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu S. nr rej. (...) wynosi 19.882,76 zł (24.455,79 zł brutto), celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu S. o nr rejestracyjnym (...) wynosi 7.991,76 zł (9.829,86 zł brutto).

Sąd zważył że co do pojazdu o nr rej (...) powód żądał zapłaty tytułem odszkodowania kwoty 2765,93 zł, następnie rozszerzył żądanie do kwoty 7.991,76 zł, tj zgodnie z wynikiem opinii biegłego sądowego. Wobec przyczynienia się kierowcy tego samochodu w 50% do zaistniałego zdarzenia Sąd uwzględnił żądanie w 50%.

Co do pojazdu o nr rej (...) powód żądał tytułem odszkodowania kwoty 22.900 zł, biegły wycenił szkodę na kwotę 19.882,76 zł. Wobec przyczynienia się kierowcy tego samochodu w 50% do zaistniałego zdarzenia Sąd uwzględnił żądanie w 50%.

Oprócz kosztów związanych z naprawą uszkodzonych części pojazdów, powód poniósł również koszt wynajmu pojazdu zastępczego. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że odszkodowanie może obejmować także inne koszty i wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wyrządzającego szkodę. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 września 2004 r. (IV CK 672/03), stwierdził, że „utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest

bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu”. Co do zasady wskutek kolizji lub wypadku drogowego dochodzi bowiem do uszkodzenia lub zniszczenia pojazdu mechanicznego w następstwie czego poszkodowany traci możliwość korzystania z rzeczy. Przez „wydatki konieczne” należy rozumieć czynsz najmu za pojazd zastępczy o zasadniczo podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego albo zniszczonego, ustalony według stawki najmu obowiązującej na danym rynku lokalnym. W ten sposób ustaloną stawkę czynszu najmu poszkodowany, zgodnie z treścią umowy najmu, jest zobowiązany uiścić na rzecz wynajmującego, ażeby w okresie naprawienia szkody mógł korzystać z pojazdu zastępczego w takim zakresie, w jakim korzystał ze swojego pojazdu. Konieczne wydatki to te, które należało ponieść na czas rzeczywistej naprawy lub do dnia, w którym poszkodowany mógł nabyć pojazd podobny do uszkodzonego, ale nie później niż do dnia wypłaty odszkodowania. Pozbawienie poszkodowanego możliwości korzystania z jego samochodu w okresie, kiedy samochód ten podlegał naprawie i konieczność poniesienia wydatków w związku z wypożyczeniem pojazdu zastępczego należy do pojęcia szkody, do pokrycia której zobowiązany jest ubezpieczyciel i pozostaje w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem. Sąd podziela także stanowisko Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2002 roku (sygn. akt V CKN 1397/00), w którym to zostało wskazane, że jeżeli samochód uszkodzony w wypadku komunikacyjnym mógł zostać naprawiony, to powód może żądać od zobowiązanego do naprawienia tej szkody zakładu ubezpieczeń zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego poniesionych w zasadzie jedynie w okresie naprawy samochodu.

Powód poniósł koszt wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 1.200 zł netto/ 1.476 zł brutto (3 doby) do czasu zorganizowania pojazdu zastępczego przez podmiot współpracujący z pozwanym, co stwierdzone zostało fakturą VAT FS (...). Powód poniósł także koszt wynajmu pojazdu zastępczego już bezpośrednio od podmiotu współpracującego z pozwanym – 13.570 zł netto (16691,10 zł brutto) za 23 doby oraz koszt podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego 1.080 zł netto (1.328,40 brutto) zgodnie z fakturą o numerze (...). Są to koszty uzasadnione, uzgodnione z ubezpieczycielem co do stawki, długość okresu najmu znajduje uzasadnienie w długości trwania i przebiegu postępowania likwidacyjnego. Nadto, Sąd zważył, że zgodnie z opinią biegłego w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego, stawka dobową uwzględniona w ww. fakturach nie jest stawką zawyżoną; występowały one w przedziale od 250 do 1.500 zł netto.

Powód poniósł również koszt transportu uszkodzonego pojazdu do salonu dealera marki S. w K. celem oględzin pojazdu w kwocie 500 zł netto (615 zł brutto) zgodnie z fakturą VAT FS (...). Koszt ten Sąd uznał za uzasadniony albowiem – jak wynika z zeznań świadka G. Ś. – wycena w salonie marki S. wykazała, że kosztorys naprawy sporządzony przez ubezpieczyciela jest znacznie zaniżony, ustalenie to stanowiło podstawę dochodzenia należności od ubezpieczyciela w dalszym postępowaniu likwidacyjnym a finalnie w postępowaniu sądowym.

Mając na uwadze powyższe Sąd uwzględnił żądanie powoda do wysokości 50% następujących kwot: 7.991,76 zł, 19.882,76 zł, 14.650 zł, 500 zł, 1200 zł i zasądził w pkt I wyroku od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. kwotę 22.112,26 zł (50% z 44.224,52 zł) wraz z

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 19.499,34 zł od dnia 04 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty oraz
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2.612,92 zł od dnia 29 września 2023 roku (tj od dnia rozszerzenia żądania) do dnia zapłaty.

W przedmiotowej sprawie pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego w postaci zapłaty odszkodowania na rzecz powoda. Żądanie zasądzenia odsetek od w/w kwot znajduje uzasadnienie w treści art. 481 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2023.2500 t.j.).

W pozostałym zakresie w pkt II wyroku Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z 100 k.p.c. Uznając, iż powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. wygrała sprawę w 47%, Sąd rozdzielił stosunkowo pomiędzy stronami koszty procesu, przy czym rozliczenie kosztów procesu, w tym należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych, pozostawił do szczegółowego wyliczenia referendarzowi sądowemu.